

ז' מר חשוון ה'תשע"ח 27.10.17

מגזין מס' 450

ערב שבת פרשת לך לך

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

מוקדש לעילוי נשמת שמואל בן אברהם ונעמי קומברו ת.נ.צ.ב.ה



החייב כספך

אמיתת השאיפה - היגיעה שבדרך

על פי תורת החסידות אין 'לשבת בשקט' - לעולם אין להיות 'שבע רצון מעצמי'. אמנם הכוונה הפנימית בזה היא התביעה האלוקית מן האדם להתייגע בהווה (ופשוט שאין מדובר בהלקאה עצמית חס ושלום). כלומר, עכשיו, בכל הווה נתון, אין להסתפק בעבודתי (גם לא בפירות עבודתי) שנעשתה 'אתמול', כי אם לחזק ולרענן בקרבי - גם 'היום' - נכונות חדשה למרחח נוספת, בדרך קבלת עול שלמעלה מטעם ודעת. וכן בכל יום ויום (עם חיוך ומאור פנים לזולת) לאורך ימים ושנים...

מבואר בחסידות כי 'אין חינם!' אין האדם זוכה להישגים של ממש אלא כמתנה הבאה מלמעלה בשכר עבודתו ויגיעתו. וכבר אמרו חז"ל "היום - לעשותם ולמחר - לקבל שכרם", וכן "לא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן חורין ליבטל ממנה".

ה'מכיר מקומו' (הוא מי שבהתאם ל'גובהו האמיתי': מצד אחד מנמיך הוא ללא הרף את הרף ציפיותיו מעצמו, להתאים שאיפותיו לפי ערך 'גודלו הטבעי'. אך מצד שני) מתמיד הוא גם להזכיר לעצמו שוב ושוב: 'היום עלי להיות טוב ממני אתמול'. ובשכר זה מובטח לו כי סוף הטובה לבוא... וכמאמר חז"ל "נוצר תאנה (-) זה הטורח לגונן על התאנה ולטפחה ביושר לאורך כל שלבי גדילתה - הוא ש) יאכל פרייה"!!!

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.
הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144



[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממש, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.



י"א חשון – הילולת רחל אמנו

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

רחל אמנו מסמלת מסירות נפש תוך ויתור על שלמות אישית. היא מוותרת על רצונה להיקבר במקום קדוש, כדי להיות לעזר לבניה. ועל כך אומר לה הקב"ה: "יש שכר לפעולתך".

יעקב מבקש להעלותו לאחר מותו לארץ ישראל ולקברו במערת המכפלה. הוא חותר לשלימות הקדושה שהוא יכול להשיג, ולכן הוא מבקש להקבר במקום קדוש. לעומתו, רחל מסמלת מסירות נפש – היא מוותרת על רצונה להיקבר במקום קדוש, כדי להיות לעזר לבניה. ועל כך אומר לה הקב"ה: "יש שכר לפעולתך".

בעל ואשה

השוני הזה בין יעקב לרחל מסמל את תפקידם השונה של איש ואשה. אף על פי שעל שניהם חל הכלל: "אני נבראתי לשמש את קוני", יש לכל אחד ואחד תפקיד שונה:

תפקידו של גבר הוא לחתור למירב השלימות האישית. לכן חלות עליו יותר מצוות מאשר על אשה, ולכן הוא נדרש להתרכז בלימוד התורה, בעבודת התפילה, וגם בעניני העולם, כדי להגיע ל"בכל דרכיך דעהו".

לעומתו, האשה מוסרת את שלימותה האישית למען בניה. היא פטורה ממצוות עשה שהזמן גרמא (שתלויות בזמן), משום שיש לה תפקיד גדול וחשוב יותר – לגדל ולחנך את הדור הבא. אמנם בכך היא מוותרת על מידה מסוימת של שלימות אישית, אך היא עושה זאת במסירות נפש.

"מתה עלי רחל... ואקברה שם בדרך אפרת"

לאחר שיעקב אבינו ביקש מיוסף לקבור אותו במערת המכפלה, הוסיף: "ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך, בעוד כברת ארץ לבא אפרתה, ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם". מסביר רש"י: שיעקב חשש, שמא בקשתו להעלותו לקבורה במערת המכפלה, תעורר אצל יוסף רגש של צער על שאימו לא זכתה לכך. לכן ראה צורך להתנצל על שקבר את רחל בדרך.

רש"י מוסיף ומסביר, שיעקב רמז ליוסף, שקבר שם את רחל על פי הוראת הקב"ה: "דע לך, שעל פי הדיבור קברתיה שם, שתהא לעזרה לבניה, כשיגלה אותם נבזרואדן והיו עוברים דרך שם, יוצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת רחמים עליהם, שנאמר: קול ברמה נשמע וגו'. והקב"ה משיבה: יש שכר לפעולתך".

יעקב ורחל

יעקב ורחל מייצגים את השלימות של בעל ואשה בעם ישראל. יעקב היה הבחיר שבאבות, ורחל היתה אשתו העיקרית (כפי שיעקב אמר: "מתה עלי רחל"), עקרת ביתו – עיקר ביתו. על כן אפשר לראות בהם את הנקודות המאפיינות איש ואשה בישראל.

האם קובעת

ולכן, ההשתייכות לעם ישראל נקבעת לא על פי האב, אלא על פי האם. שכן המהות היהודית היא תולדה מעצם הנשמה, שהיא מאירה בגלוי דוקא אצל האשה. לכן גם מסירות הנפש של האשה, רחל אמנו, היא שהביאה את ההבטחה: "ושבו בנים לגבולם".

בכך באה לידי ביטוי מעלתן של הנשים: אצל גבר, מכיון שהוא עוסק בהשגת שלמות אישית, יכול להתפתח רגש של שביעות רצון עצמית, ועד להרגשת גאווה. אולם אצל אשה, שמבטאת את מסירות הנפש, מאירה הנשמה היהודית הפנימית בלי שום מחיצות של ישות עצמית וגאווה.

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך ל')

כך הסבירו חז"ל במדרש (איכה רבה) את זכותה של רחל אמנו:

"באותה שעה קפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה: ריבונו של עולם! גלוי לפניך, שיעקב עבדך אהבני אהבה יתירה, ועבד בשבילי לאבא שבע שנים, וכשהשלימו אותן שבע שנים, והגיע זמן נשואי לבעלי, יעץ אבי להחליפני לבעלי בשביל אחותי, והוקשה עלי הדבר עד מאד, כי נודעה לי העצה, והודעתי לבעלי ומסרתי לו סימן, שיכיר ביני ובין אחותי כדי שלא יוכל אבי להחליפני, ולאחר כן נחמתי בעצמי וסבלתי את תאוותי ורחמתי על אחותי שלא תצא לחרפה. ולערב חלפו אחותי לבעלי בשבילי, ומסרתי לאחותי כל הסימנין שמסרתי לבעלי כדי שיהא סבור שהיא רחל, ולא עוד אלא שנכנסתי תחת המטה שהיה שוכב עם אחותי והיה מדבר עמה והיא שותקת ואני משייבתו על כל דבר ודבר, כדי שלא יכיר לקול אחותי וגמלתי חסד עמה, ולא קנאתי בה ולא הוצאתיה לחרפה, ומה אני שאני בשר ודם עפר ואפר לא קנאתי לצרה שלי ולא הוצאתיה לבושה ולחרפה, ואתה מלך חי וקיים רחמן מפני מה קנאת לעבודת כוכבים שאין בה ממש והגלית בני ונהרגו בחרב ועשו אויבים בם כרצונם. מיד נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא ואמר בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן הדא הוא דכתיב: "כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו", וכתיב: "כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך וגו'". וכתיב: ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבנו בנים לגבולם".

הסיפור השבועי

שלוש טעימות

סעד הצדיק את לבו. אימי ישבה בצד, עיניה זולגות דמעות, ואני על ברכיה.

"פתאום נשא הרבי את עיניו והביט בנו. 'הבא אליי את הילד', הורה למשרתו. הרבי הושיב אותי לצידו, ליטף בחיבה את לחיי, וקירב אליי את צלחתו. 'אכול, ותהיה לך רפואה שלימה', אמר בחום.

"האכילה היתה קשה לי, אבל עשיתי מאמץ וטעמתי מהצלחת. כשסיימתי הורה לי הצדיק לטעום שוב, ובירכני: 'אכול, ותהיה לך אריכות ימים'. לאחר מכן הורה לי לאכול בשלישית ובירכני: 'אכול, ותהיה לך עשירות גדולה'.

"מאותו יום התחלתי להתחזק ולהתאושש עד שהמחלה נעלמה כלא היתה. לאושרה של אימי לא היה קץ. חזרתי ללימודי, ובבוא העת הקמתי בית בישראל.

"כדי לפרנס את משפחתי נעשיתי רוכל נודד. בנדודי הייתי עובר הלך ושוב את הגבול שבין גליציה לפולין, והיה לי מסלול קבוע שהסתיים בעיר לובלין.

"שם, בלובלין, פגשתי איש אצולה נכבד. מצאתי חן בעיניו והוא ביקש ממני לבצע בעבורו משימות מסויימות. ברבות הימים התיידדנו. הוא ידע שאבצע את המשימות בצורה הטובה ביותר, וגם גמל לי על טרחתו ביד נדיבה.

"יום אחד, בבואי אליו, הזמין אותי לשבת ואמר: 'הממשלה יוצאת עכשיו במכרז לבניית שלושה סכרים על נהר הוויסלה. אני חושב שכדאי לך לגשת למכרז לבניית שלושת הסכרים'.

"פרצתי בצחוק: 'מה לי, רוכל פשוט, ולמפעל אדיר שכזה?!'. אולם האיש היה רציני לגמרי. 'שמע לי', אמר. 'גש למכרז והתמודד לפחות על בניית סכר אחד. זו הזדמנות פז'.

ר' יואל היה אחד מעשירי גליציה בימים שקודם מלחמת העולם הראשונה. עסקיו המסועפים חצו גבולות, והוא קיבל לביצוע מיזמים ממשלתיים גדולים. אך עושרו הרב לא פגע ביראת השמים שלו ובנדיבות לבו. ביתו היה פתוח לרווחה לעניים ולנזקקים, והוא העניק לכל פונה תרומה נכבדה.

הכול ידעו כי יחס מיוחד מעניק האיש לצאצאיו של 'היהודי הקדוש', רבי יעקב יצחק מפשיסחה. כל אימת שבא אליו אחד מבני משפחתו של הצדיק, היה מקבל את פניו בהתרגשות ובסבר פנים יפות, מכבדו ככל יכולתו ומעניק לו נדבה גדולה מן הרגיל.

איש לא ידע את סיבת הדבר. פעם אחת, בהיותו זקן מופלג, סיפר העשיר מה גרם לו לנהוג כך:

"נולדתי בעיר טרנוב שבגליציה. בהיותי ילד רך נפטר אבי, ונותרתי לבדי עם אימי. היא עשתה ככל יכולתה כדי להביא לחם לביתה, ולאפשר לי ללמוד תורה.

"אך הצרות לא עזבו אותנו. חליתי במחלה קשה. רזיתי מיום ליום עד שנשאר ממני צל אדם בלבד. אימי לקחה אותי לטובי הרופאים, והללו לא מצאו תרופה למחלתי.

"לאימי כבר לא נותר כסף להמשך הדרישה ברופאים. ידידי המשפחה ועסקנים נחלצו לעזרתנו. הם הביאו רופא גדול מברלין. הוא בדק אותי ונתן לי כמה תרופות, אולם הכול היה ללא הועיל. דעכתי מיום ליום, ואימי התהלכה שבורה ורצוצה.

"יום אחד נודע כי צדיק בא לעיר – רבי נחמיה מביכוב, בנו של 'היהודי הקדוש'. אף שמשפחתנו לא נמנתה עם החסידים, החליטה אימי לקחתני אל הצדיק כדי שיברכני. "לא היה בכוחי ללכת, ואימי נשאה אותי בזרועותיה. באנו אל הבית שבו התאכסן הצדיק, ובדיוק באותה שעה

"מבניית הסכרים האלה התעשרתי עושר רב. מובן שהחזרתי לאיש האצולה את חובי, ומכאן והלאה עשינו עסקים רבים יחד, כשהוא מגייס את קשריו לטובתי.

"ברבות השנים התרחבו עסקיי לתחומים רבים, והקב"ה שלח את ברכתו במעשי ידיי, עד שנעשיתי אחד מעשירי הארץ. אולם אינני שוכח לרגע שלא כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, אלא זו הברכה המיוחדת שבירכני הצדיק רבי נחמיה. גם שתי הברכות האחרות שבירכני התקיימו במלואן. זכיתי לבריאות טובה ולאריכות ימים, ואני רווה רוב נחת מילדי ומנכדי.

"עכשיו מבינים אתם מדוע אני רוחש חיבה גדולה ומיוחדת לצאצאי 'היהודי הקדוש' מפשיסחה?!", סיים העשיר את סיפורו, שהותיר את כל הנוכחים פעורי פה.

(על-פי 'מעשה נחמיה')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

"הבטתי בו באי אמון. 'אבל אין לי אפילו דמי ההשתתפות במכרז, ובוודאי אין ברשותי כסף לביצוע העבודות עצמן', אמרתי.

"האיש היה מוכן לתגובה מעין זו. 'ראה', אמר, 'יש לי בבנק כסף מזומן שאינני זקוק לו עכשיו. אני מעביר אותו על שמך, וכך תוכל להפקיד מיד את דמי ההשתתפות והעירבון. כשתזכה במכרז, הספקים ייתנו לך בהקפה את חומרי הגלם, עד שתקבל את הכסף מהממשלה'.

"הענין עדיין נראה לי מוזר ותמוה, אבל החלטתי להיענות להצעתו. ניגשתי למכרז, ולתדהמתי זכיתי בבניית שלושת הסכרים! ברגע אחד נהפכתי מרוכל פשוט לקבלן ענק, הבונה את אחד המיזמים הממשלתיים הגדולים ביותר.

"ואכן, כפי שצפה ידידי כן היה. הספקים וקבלני המשנה שיחררו לפתחי, והציעו לי תנאי תשלום מעולים ובלבד שאעבוד איתם. כך יכולתי לנהל את המיזמים האדירים בהצלחה, לשביעות רצונה של הממשלה.

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!



טל' 052-5675770



עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט' ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת לך לך

אברהם יוצא מחרן ועולה לארץ

אברהם מצטווה ע”י הקב”ה **”לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל הארץ אשר אראך”**. ה’ מברכו ומבטיחו כי בהגיעו אל הארץ אשר יראהו יזכה הוא לצאצאים רבים, לפרסום והערצת עמי הארץ ולעושר וריבוי נכסים. בן 75 שנה יוצא אברהם מחרן, מלווה באשתו שרה ובאחינו לוט, ואיתם ריבוי האנשים והנשים שהתקרבו על ידם לאמונת ה’ אחד, ורכושם איתם.

בהגיעם לארץ כנען, חוצים הם את הארץ מצפונה, דרומה לשכם, אלון מורה ובית-אל. במהלך מסעם בארץ כנען מתגלה ה’ לאברהם ומבטיחו כי ’הארץ הזו שאתה נמצא בה מובטחת היא לצאצאריך’. אברהם מודה לה’ בהקמת מזבח לאלוקים במקום. לאחר מכן מתיישב הוא ממזרח לבית-אל ובונה גם שם מזבח לאלוקים. וכך, בכל מקום ומקום בו מתיישב אברהם מפיץ הוא ומפרסם ברבים את אמונת ה’ אחד.

ירידת אברהם מצריימה

על כרחו, בשל רעב פתאומי כבד המשתרר בארץ כנען (ישראל), יורד אברהם למצרים. עם כניסתו למצרים מבחין אברהם בתרבותם הקלוקלת, וכדי להציל נפשו מחליט הוא להסתיר מן המצרים שטופי הזימה אשר שרה היא אשתו ומבקשה לומר כי אחותו היא.

ואכן, אך מגיעים הם מצרימה נלקחת שרה יפת התאר

לבית המלך, ופרעה מעניק לאברהם בעבורה שפע מתנות. אלא שמאותו רגע, בדרך נס, פוגע נגע קשה בפרעה ובאנשי ביתו. בהבינו כי נענש על דבר שרה בשל היותה אשת איש, ממחר פרעה להחזירה לאברהם. הוא מותיר בידי אברהם את המתנות שנתן בעבורה ושולח אותו ואת אשתו ואת כל אשר להם מארץ מצרים בליווי אנשיו לשומרם בדרך.

היפרדות אברהם מלוט והבטחת הארץ לזרעו

בחזרתם לארץ כנען מתיישב אברהם שוב בקרבת בית-אל. במקום פורצות מריבות בין רועי אברהם (שהיו אנשים מוסריים ויראי שמים) ובין רועי לוט (שהיו מושחתים ופרועים). אברהם מציע ללוט כי יפרדו זה מעל זה, ומאפשר לו להיות הראשון אשר יבחר את מקום התיישבותו. לוט בוחר להתיישב בכיכר הירדן אשר במישור סדום ועמורה, אזור שבאותם ימים היה טובל בירק, משופע במים ומיושב באנשים רעים ומושחתים.

לאחר הפרדותו מלוט, מבטיח הקב”ה לאברהם ולזרעו את ירושת ארץ כנען כולה לנצח. ומוסיף ומברכו אשר למרות גילו המבוגר יזכה הוא לזרע שיירבה כעפר הארץ. אברהם מתיישב באלוני ממרא שבחברון ובונה גם במקום זה מזבח לה’.

מלחמת המלכים והצלת לוט

באותם ימים פורצת מלחמה בין מלכי ארץ כנען

אחד שלם). אזי נופלת על אברהם תרדמה כבדה וחשיכה עצומה. בחלומו מבשר ה' לאברהם אודות הגלות העתידה לבוא על צאצאיו ארבע מאות שנה במצרים. ומוסיף ומודיעו אודות הסבל הנורא, העוני והשעבוד שיהיו מנת חלקם בגלותם שם. אלא שבסוף גלותם, מבטיחו ה', יענשו משעבדיהם ובני ישראל יצאו מארץ מצרים ברכוש גדול. ושוב חוזר האלוקים ומבטיחו בחלומו בנוגע לירושת הארץ המובטחת לזרעו אחריו.

הגר וישמעאל בנה

לאחר שנות נשואין רבות עדיין אברהם ושרה חשוכי ילדים. שרה מציעה לאברהם כי יקח לו את הגר שפחתה לאשה. היא מקווה שכאשר תלד לו הגר ימשיך הדבר ברכה גם עליה, ואזי תלד גם היא. אברהם שומע בעצתה ולוקח את הגר לו לאשה. לימים כאשר נפקדת הגר, מתחילה היא לזלזל ולהקל ראש בשרה גבירתה חשוכת הבנים. כתוצאה מכך מקשיחה שרה את יחסה כלפיה, ובאישור אברהם נוהגת היא בה כטוב בעיניה ומעמיסה עליה מטלות רבות ועבודות קשות ללא נשוא, עד אשר בורחת הגר מן הבית.

בהיות הגר במדבר בקרבת המעיין, מתגלה אליה מלאך האלוקים ואומר 'עליך לחזור אל בית אברהם ולקבל עליך את מרות שרה גבירתך'. המלאך מבטיחה כי בנה שיוולד לה ירבה זרעו ככוכבי השמים, ומוסיף ואומר כי בנה זה יהיה "פרא אדם – ידו בכל ויד כל בו". אזי מורה הוא לה לקרוא את שמו ישמעאל, כי שמע ה' את בכיה וראה בעלבונה ומצוקתה.

אברהם בן 86 שנה כשיוולדת לו הגר את בנה, וברוח קודשו קורא גם הוא את שמו ישמעאל.

מצות המילה ולידת יצחק

בחלוף השנים, שוב מתגלה הקב"ה לאברהם בן התשעים ותשע ומצווהו למול עצמו [ומכאן מצות המילה לדורות,

וסביבתה. ארבעה מלכים ובראשם כדרלעומר מלך עילם נלחמים בעמק השידים נגד חמישה מלכים מאזור הנגב (ובהם מלך סדום), שמרדו לפרוק עולו של כדרלעומר מעליהם. צבא כדרלעומר מביס את גייסות חמשת המלכים המורדים ובין הנלקחים בשבי נמצא גם לוט, אחיינו של אברהם. בשמעו זאת, יוצא מיד אברהם להצילו. הוא יוצא בראש 318 אנשים חמושים ונלחם במלכים בסביבות דמשק ומשחרר מידיהם את לוט ורכושו ואת יתר השבויים.

מלכי צדק מלך שלם יוצא עם לחם ויין לקראת אברהם השב מן המלחמה ומברכו. ובהיותו כהן לאלוקים מעניק לו אברהם מעשר מכל רכושו וכן מהשלל שנפל לידיו בנצחוננו בקרב. בינתיים יוצא לקראת אברהם גם מלך סדום. הוא מוכן לוותר על רכושו שנבזז ע"י צבא כדרלעומר, וכל מבוקשו מאברהם הוא רק שיוחזרו בני עירו שנפלו בשבי. אברהם נשבע כי יתן לו את כל השלל שברשותו מבלי להשאיר לעצמו דבר, מלבד חלקם של ענר, אשכול וממרא שנלחמו לצידו.

'ברית בין הבתרים'

הקב"ה נגלה לאברהם ומבטיחו כי ישמור עליו וגם יעניק לו שכר רב בגין צדקותו. אברהם שואל את הקב"ה מה יועיל לו שכר ונכסים בעודו חשוך בנים? ה' מודיעו כי יוולד לו בן ומוסיף ומצווהו להביט בכוכבים. אזי מבטיחו האלוקים שכשם שאי אפשר למנותם כך לא יהיה ניתן למנות את צאצאיו הרבים שיצאו מבנו יורשו.

לחיזוק הבטחתו לאברהם כי זרעו יירש את הארץ, כורת ה' עמו ברית. במצוותו לוקח אברהם שלושה עגלים, שלוש עיזים, שלושה אילים, תור וגוזל יונים ומבתרם לשני חלקים. עם שקיעת השמש מתגלה אליו האלוקים ואברהם עובר בין הבתרים (טקס שהיה נהוג באותם ימים לכריתת ברית נצח בין העוברים בתווך בין שני חצאי דבר

לכל זכר (בן שמונה ימים) מצאצאיו]. ה' מבטיחו כי יהיה "אב המון גויים". וכרמז לדבר מוסיף ה' לשמו את האות ה', אשר מעתה לא ייקרא עוד אברם כי אם 'אברהם'. אלוקים חוזר ומבטיחו כי מצאצאיו יצאו עמים ומלכים וכי בני בניו ישלטו על עמים ומלכיהם והם יירשו את הארץ המובטחת.

גם שרי תיקרא מעתה בשם 'שרה' (במשמעות שררה – ששרה היא לרבים) ולא 'שרי' כפי שנקראה עד כה (ששרה היתה עד כה רק על ביתה פנימה). ה' מברך גם את שרה כי תלד בן שממנו יצאו עמים רבים ומלכים גדולים. ואכן,

למרות פליאת אברהם – הכיכד בגילם המופלג יביאו הוא ואשתו בן לעולם – יולדת שרה בן לאברהם. ה' מודיעם כי ייקרא שמו 'צחק' מלשון צחוק ושמחה, וכי עליו ועל זרעו חלים דברי השבועה וההבטחה האלוקית לאברהם אבינו ב'ברית בין הבתרים'. ואילו אודות ישמעאל, אומר ה', אשר גם זרעו ירבה במאד מאד, ושנים עשר נשיאים יצאו ממנו ויהיה לגוי גדול.

לאחר מכן מקיים אברהם אבינו את ציווי ה' ומל את עצמו וגם את בנו ישמעאל (בן ה-13) וכן את כל בני ביתו ועבדיו הזכרים.

הרב אייר כלב – ספר התניא בוו...
 שורש עם חורב אייר כלב לכוונת יציאתנו – ספר שנה לסמולנסקי בעל תורה מחבר ספר חרדים...
 אבות השרה – חלק 3
 אבות השרה – חלק 4
 אבות השרה – חלק 5
 אבות השרה – חלק 1
 אבות השרה – חלק 2
 אבות השרה – חלק 3
 אבות השרה – חלק 4
 אבות השרה – חלק 5
 אבות השרה – חלק 1
 אבות השרה – חלק 2
 אבות השרה – חלק 3
 אבות השרה – חלק 4
 אבות השרה – חלק 5

The screenshot shows the website interface for Tanya. At the top, there is a navigation menu with links for 'הבית', 'התורה', 'החיים', 'העבודות', 'התעוררות', 'התשובה', 'התקווה', 'התורה', 'החיים', 'העבודות', 'התעוררות', 'התשובה', 'התקווה'. Below the navigation is a large video player with a play button and a red 'הצגה' button. To the right of the video player is a calendar for the month of Tishrei 2018. Below the video player is a grid of video thumbnails with titles and view counts. A QR code is located on the right side of the grid. At the bottom, there are more video thumbnails and a 'הצגה' button.

התחדשנו!

בוטאו לבקר
 באתר המשודרג

Www.tanyaor.com

האוצרות חבויים בקרקע

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

ניגודיות של יהודי

כיצד אפשר לעשות זאת? לכאורה יש כאן ניגוד פנימי? אלא שגם היהודי עצמו כולל בתוכו ניגודיות זו. על עם ישראל אומר הקב"ה: "כי תהיו אתם ארץ חפץ". רואים אנו גם כאן את שני הקצוות: 'ארץ' – היא הדבר התחתון ביותר, שהכול דורכים עליה; ואילו 'חפץ' מבטא תענוג ותשוקה. הגוף הגשמי שלנו הוא בבחינת 'ארץ', ואילו הנשמה שבקרבנו היא 'חפץ' – חפצו ותשוקתו של הקב"ה.

על ידי שילוב זה בין קדושה עליונה ביותר ובין ארציות תחתונה, יש לנו הכח לרומם את הגשמיות והארציות ולהעלותן למעלה. וכשם שכל אדם, בתוך נפשו, מסוגל לשעבד את הגוף אל הנשמה, כך יש לו הכוח לשעבד את העולם הגשמי לתחת שלטון הקדושה.

צריך לחפש

הבעל שם טוב מוסיף היבט מיוחד לביטוי 'ארץ חפץ', שנאמר על עם ישראל: כשם שלעולם אין ביכולתנו להעריך את ריבוי האוצרות הטבעיים השוכנים במעמקי האדמה, כך איש אינו יכול לשער את האוצרות העצומים הטמונים בתוך לבו של יהודי. מבחוץ זה נראה 'ארץ', אבל דוקא משום כך הסתיר בתוכה הקב"ה את האוצרות המופלאים ביותר.

יבוא יהודי ויטען שאינו חש בזה, ולהפך – נראה לו שהארציות שולטת בעולם. מלמד אותנו אברהם אבינו, שגם כאשר "הכנעני אז בארץ" וגם כשהארץ נראית 'ארץ כנען', אין להתרשם מכך, אלא יש להתהלך בארץ ולבטא את השליטה עליה, ואז מגלים שבעצם היא כבר 'ארץ ישראל' – "לזרעך נתתי" – כבר נתתי.

"לזרעך נתתי את הארץ הזאת" (בראשית טו, יח)

בפרשתנו מספרת התורה על הבטחת ארץ ישראל לזרעו של אברהם אבינו: "לזרעך אתן את הארץ הזאת". בתחילה נאמר "אתן", בלשון עתיד, ולאחר שאברהם התהלך בארץ לאורכה ולרוחבה, חזר הקב"ה על הבטחתו והפעם בלשון שונה: "לזרעך נתתי את הארץ הזאת" – "נתתי", בלשון עבר; כבר נתתי.

מאותו רגע שהקב"ה אמר זאת החלה ארץ ישראל, שהיתה עד אז 'נחלת גויים', להשתייך בפועל לעם ישראל. גם בזמן הגלות נשמרת ההבטחה "לזרעך נתתי את הארץ" בכל שלימותה ותוקפה. אמנם "מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו", אבל עדיין היא 'ארצנו' ו'אדמתנו'.

ארציות קדושה

צירוף המילים ארץ ישראל נושא בו לכאורה ניגוד. 'ארץ' – מבטאת ארציות וגשמיות; 'ישראל' – הוא שמו הנעלה של העם היהודי, המבטא עליונות וגבהות (שם זה ניתן משום "כי שרית עם אלוקים"). כך גם הצירוף 'ארץ הקודש' יש בו ניגוד פנימי – ארציות וקדושה.

אלא שבזה מתבטא תפקידו של העם היהודי – לעשות מהארציות קודש, ומ'ארץ כנען' – 'ארץ ישראל'. תפקיד זה קיים גם בנפש פנימה – כל יהודי נדרש 'לכבוש' את שכלו ורגשותיו וכן את העיסוקים הטבעיים הנחוצים לקיומו, ולקדשם ולשעבדם לעבודת ה'. עליו לפעול שגם החיים הגשמיים והארציים יתקדשו ויהיו חלק מעבודת ה'.

(מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך כ')

חסידות על הפרשה לך-לך

ויום מהשבוע חיים עם אברהם אבינו - הראשון שמסר את נפשו לפרסם אלוקות בעולם, ומסירות נפש זו על התורה ומצוותיה הנחיל אברהם אבינו בירושה לכלל ישראל.

(ספר-השיחות 'תש"ב)

לך אל עצמיותך

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך"

על האדם ללכת אל עצמו, אל שורשו ואל מציאותו האמיתית. זאת על ידי שיצא מהענינים הארציים והחומריים, מהדברים הבאים מההרגלים והמידות הטבעיות, ומההשקפות השכליות הלא רצויות.

(לקוטי שיחות')

כל מסעי האדם - בהשגחה פרטית "הלוך ונסוע הנגבה"

מאז שאמר הקב"ה לאברהם "לך לך מארצך" ואברהם נסע "הלוך ונסוע הנגבה", התחיל סוד הבירורים. האדם הולך למסעיו על פי גזרת ההשגחה העליונה, למקום שהניצוצות הצריכים להתברר על ידו מחכים לגאולתם.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

דמעות של שמחה פרשת לך לך

אדמו"ר הריי"צ סיפר:

בהיותי ילד נכנסתי פעם בשבת פרשת לך לך, בבוקר לפני התפילה, לחדר אבי (הרבי הרש"ב), ומצאתיו 'עובר' על פרשת השבוע ('שניים מקרא ואחד תרגום'). הוא היה שרוי במצב רוח מרומם ובה בשעה זלגו מעיניו דמעות. עמדתי נרעש, בלא שיכולתי להבין כיצד אפשרי מצב רוח מרומם יחד עם דמעות, אך לא העזתי לשאלו על כך. רק במוצאי שבת, כשנכנסתי כדרכי לאבי, אזרתי עוז ושאלתיו לפרש הדבר.

אבא ענה: אלה דמעות של שמחה. ומיד הוסיף והסביר: רבינו הזקן אמר ש'צריכים לחיות עם הזמן', זאת אומרת שיש לחיות עם פרשת השבוע ועם פרשת היום של השבוע. פרשת בראשית היא פרשה שמחה בעיקרה - הקב"ה ברא את העולמות והנבראים, והיה שבע רצון, כפי שנאמר "וירא אלוקים כי טוב"; אולם סוף הפרשה אינו נעים כל כך.

פרשת נח, פרשת המבול, היא פרשה עצובה; אבל סוף הפרשה שמח - במזל טוב נולד אברהם אבינו! פרשת לך לך היא פרשה של שמחה אמיתית. בכל יום

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר הנא

עודה ראשונה לנפש

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות




שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com



הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
18:31	17:19	י-ם
18:32	17:33	ת"א
18:31	17:23	חיפה
18:34	17:37	ב"ש



נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון